

La tolerància zero del papa Francesc amb els abusos sexuals a menors

Dg, 23/11/2014 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

Cada vegada més es confirma que l'Església, amb el papa **Francesc** al capdavant, ha decidit aplicar la tolerància zero als casos de pederàstia i abusos a menors. Malgrat les reticències d'alguns sectors influents i la passivitat d'altres, el Papa ha dit prou. **Benet XVI** va començar a moure fitxa després del coneixement públic de casos d'abusos als Estats Units i Irlanda i, recordem-ho, dels escàndols amagats durant dècades del pare **Maciel** i els Legionaris de Crist. Però aquest canvi de posicionament no ha estat fàcil ni evident.

En efecte, la resposta dels responsables eclesials durant dècades, en la majoria de casos, havia estat la d'apartar inicialment els preveres o religiosos implicats de les seves parròquies i activitats pastorals, obrir un procés informatiu intern, actuar amb la màxima discreció i, quasi sempre, circumscriure el delictes dintre de l'àmbit intern eclesial.

Benet XVI, l'any 2011, va adreçar una carta, a través de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, als bisbes de tot el món en la qual es donaven instruccions precises per actuar contra els abusos sexuals: "En rebre les denúncies de possibles casos d'abús sexual de menors, els Bisbes han d'assegurar que siguin tractats segons la disciplina canònica i civil, respectant els drets de totes les parts." Les instruccions són ben precises: els possibles casos d'abusos sexuals han de seguir la disciplina canònica i, aquest punt és la novetat, la legislació civil.

La intervenció directa del papa Francesc en el cas del jove **Daniel** a Granada és un altre signe inequívoc de la decisió del papa d'aplicar tolerància zero a aquests delictes. Ara bé, la seva actuació ens mostra la passivitat i el temor d'alguns bisbes a l'hora d'actuar. Per seguir el procés de denúncia del jove feta al mes d'agost d'enguany i el desenvolupament dels fets posteriors, [vegeu](#) les dades a ReligionDigital.

Tot plegat, ens mostra un possible intent de tapar els fets i de cobrir els responsables. Em demano què hauria passat si el papa Francesc no hagués telefonat al noi.

Quan els casos d'abusos van aparèixer amb força, alguns sectors eclesials van afirmar que determinats mitjans de comunicació internacionals i grups de poders, entre ells la CIA i les lògies maçòniques, havien orquestrat una campanya en contra de l'Església. En opinió seva, amplificaven i sobrerrepresentaven casos excepcionals o inexistents. Després s'ha demostrat la veritable dimensió dels fets, s'ha reconegut que l'Església en tenia coneixement i que, en molts casos, s'havia actuat de manera negligent.

En fi, això s'ha d'acabar. Tolerància zero. La manca de credibilitat del missatge cristià passa per episodis com aquest, en els que la manca de coherència entre la predicació i l'acció, juntament amb la passivitat i l'obscurantisme, danyen profundament la legitimitat de l'Església.